

תأليف: محمد كاظم جواد
 رسوم: جلنار حاجو
 הזפצה
 الفئة العمرية: البستان

נشاط مع الأهل

- נתבّع مع الطّفّل ما يحدث لظلّ الفتاة في القصة: في أيّ وقتٍ من النّهار يكون أمامها، ومتى يكون خلفها؟ متى يكون ظلّها طويلاً ومتى يقصر؟
- قد يرغب الطّفّل باختبار شكل ظلّه في أوقات مختلفة من النّهار: في الصّبّاح، وعند الظّهْر، وفي العصر والمغيب. نشجّع الطّفّل على استنتاج العلاقة بين موقع الشّمس في السّماء وبين طول الظلّ. ماذا يحدث للظلّ حين تحلّ العتمة؟
- يُشغل الظلّ العديد من الأطفال، فנراهم يحاولون لحاقه والإمساك به، أو الدّوس عليه. نقترح على طفّلنا هذه المحاولة: لماذا لا نستطيع الإمساك بظلّنا؟ يتمتّع الأطفال بلعبة اللّحاق بظلّال بعضهم والإمساك بها.
- ضوء مصباح صغير وعتمة في الغرفة، هو كلّ ما نحتاجه للّعب مع طفّلنا في تشكيل ظلّال كفتي اليدين على هيئة حيوانات أو أشكال، كما تقترح الصّفحات الأخيرة من الكتاب.
- مسرح الظلّ، هو أحد المسارح التي يسهل بناؤها في البيت. كلّ ما نحتاجه هو سلّم (أو طاولة صغيرة مقلوبة) نعلّق على قائمته شريشاً أبيض، ونثبت وراءه مصباحاً كهربائياً. المسرح جاهز، والممثلون يتحرّكون وراء الشريش، أو يحركون دمي كفّ أو دمي عصي!
- أيّ ظواهر طبيعيّة أخرى تثير اهتمام طفّلنا؟ قد يرغب طفّلنا باختيار إحداها لنستكشفها معاً.

אִפְקָר לַדַּמַּג הַכְּתָב בַּיַּסְפֵּ

- יִמְכֵּן קְרִיאַת הַכְּתָב מֵעִם הַיְּלָדִים בַּיּוֹם הָאוּלָּם, אַתְּ דַּעוֹתֵהֶם לְיֵצֵא לְהַסָּחָה, וְאַתְּבָר מַא אֲחִיבְרֵתֵה הַפְּתָא בַּיּוֹם הַבֹּרֵךְ וְעַד הַצֶּהֱרָה (הַיַּסְפָּחִים 6-13): הַיְּעוֹף וְהַשֶּׁמֶשׁ מִן וְרֵא הַיְּלָדִים, אַתְּ הַמְשִׁי וְהַיְּעוֹף בַּיּוֹם מִמָּקוֹם מְזֻלָּל וּמְרַאבֵּה מַא יַחְדַּת לְהַלָּל, וְהַתְּחַדֵּת מֵעִם הַיְּלָדִים חוֹל מַא יַחְבְּרוֹנֵה. שְׁגַעִיֵּהֶם עַל מְתַבַּעַת מְרַאבֵּה מַא יַחְדַּת לְהַלָּלֵהֶם בַּיּוֹם אֲחֵרִים מִן הַיּוֹם חִינֵם יִכּוֹנֵן מֵעִם אֲהֻלֵּהֶם בַּיּוֹם: בַּיּוֹם, וְעַד הַגְּרוּב, וּבַיּוֹם הַמַּסָּא.
- אַדְעִי הַיְּלָדִים לְהַיְּבִיא תְּשִׁיבֵה לְאַגְרָאֵם בַּיּוֹם הַבֹּרֵךְ בְּמַסָּעַת צִוּוֹה אֲסַטְנָעִי (צִוּוֹה מְבַרַּח יְדוּי מְזֻלָּל), וְלִי אֲסַתְּשָׁפָהָ: כִּיִּם יִמְכֵּן אֲנִי נִגְיֵר מִן טוֹל הַלָּל הַגְּרֻז? הַלָּל מְרַאבֵּה לְהַא לְהַלָּל? מַאֲזָה בְּשָׂן הַאֲגְרָאֵם הַשֶּׁפָּא?
- יִמְכֵּן בְּנֵא מְסַרַּח הַלָּל בְּסִיט, וְאַתְּחַדָּם דַּמִּי עֲסִי/כַּפִּי/אַסְבָּע לְמַסַּרַּחַת קְסֵמֵה יַחְבְּהָ הַיְּלָדִים!
- קַד יִרְגֵּב הַיְּלָדִים בְּאֵן יַגְרִיבּוּ תְּשִׁיבֵה לְהַלָּל חַיּוֹנָתִים, כַּמָּא תַּקְרַח הַמּוֹלְפֵה בַּיּוֹם הַבֹּרֵךְ, אֲוֹ אֲנִי יִבְתַּקֵּר כָּל יְלָדִים שְׁכַל הַלָּל, וְעַל אֲסַדְקָאֵה אֲנִי יַחְזַרוּה.
- רְסוּמַת הַכְּתָב מְמִיזֵה וְתַמַּשִּׁי מֵעִם מוּצוּע הַנֶּסֶס. אֲסָאֵלִי רְאִי הַיְּלָדִים בַּיּוֹם אֲחִיבָר הַרְּסָמֵה לְלוּנִים הַטָּאגִיבִים בַּיּוֹם הַבֹּרֵךְ: הַאֲסוּד וְהַאֲבִיז. עַל רַפּוּף מְכַתֵּב הַבִּסְטָן כְּתָב אֲחֵר מִן כְּתַב הַפָּאנוֹס לְזָת הַרְּסָמֵה, הוּא כְּתָב: חַכָּאֵה נְקֻטָה עַל דַּפְתֵּר אֲבִיז. מִן הַמְּמַתֵּם אֲנִי יַקָּרֵן הַיְּלָדִים בֵּין רְסוּמַת הַכְּתָבִים: מַא הַמְּשַׁתְּרַק, וּמַא הַמְּחַתְּלַף?